

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP I SANT PAU
4 D'ABRIL DE 2021
DIUMENGE DE PASQUA
Any 69. suplement núm. 4.045**

**DURANT LA SETMANA DEL 5 A L'11
D'ABRIL, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 5: dif. fam. Fulcarà-Torroella.
Dimarts, 6: Mercè Sau Castells. **Dimecres, 7:** Ana Azucena Gamez Rodríguez **Dijous, 8:** Segunda Méndez Pérez; dif. Fam. Roig-Díaz.
Divendres, 9: Dalmau de Ciurana; Joaquim Sastre. **Dissabte, 10:** Mn. Ramon Oller i Hereu. **Diumenge, 11:** dif. fam. Quintanas; Josep Custal; Miquel Bataller; Mn. Josep Planas.

**DURANT LA SETMANA DEL 5 A L'11
D'ABRIL, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte, 10: M. Teresa Mas.
Diumenge, 11: Segunda Méndez Pérez.

**Al-leluia, Al-leluia, Al-leluia...
Crist ha Ressuscitat!!!**

PREGÀRIA DE PASQUA

La nit de la creu s'ha il·luminat de nou,
Jesús, germà, amic, Senyor.
La nostra feble història de dones i homes
sovint desconcertats,
s'ha omplert de llum un altre cop.
Ens has estimat, Jesús, fins a morir
en una mort indigna;
però aquest amor teu, ple, total, definitiu,
ha obert les portes de la vida per sempre.
I ho hem hagut de tornar a recordar, com cada any.
A tot arreu, Jesús, en tantes persones i en tants fets,
hi podem descobrir i redescobrir la força
lluminosa de la teva vida.
I per això ara, en tornar a celebrar la teva resurrecció,
refermem la nostra fe en tu:
tu ets el Fill de Déu,
tu ets l'enviat del Pare per salvar-nos,
tu ens omplis del teu mateix Esperit, a nosaltres,
i a tots els homes i dones del món sencer.
Tu ens tornes a recordar,
que el més important és l'amor.
El més important és estimar.
I què és estimar?
Estimar, és creure en l'altre.
Estimar, és descobrir l'altre.
Estimar, és donar-se a l'altre.
Estimar, és acceptar l'altre.
Estimar, és valorar l'altre.
Estimar, és fer créixer l'altre.
Estimar, és obrir-se amb tota sinceritat a l'altre.
Estimar, és buscar la felicitat de l'altre, i buscant-la,
trobar la pròpia.
Perquè ja ho vas dir tu:
*"Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota
l'ànima i amb tot el pensament. Aquest manament és el
més gran i el primer. El segon li és semblant: Estima els
altres com a tu mateix."* Mt 22,37-39
Estimar, és una experiència humana, entranyable,
de cada dia, difícil de descriure, sempre més gran.
L'amor és confiança.
L'amor és respondre a les necessitats de l'altre.
L'amor se'ns posa a les mans,
a fi de fer-lo créixer amb el nostre esforç.
L'amor és veritable quan és de cada dia
i de tots els dies.
L'amor es recolza en el ser, no en el tenir.
L'amor que es treballa, no mor mai.

És Pasqua, Jesús, germà, amic, Senyor.
És Pasqua, i la teva vida és vida per a tota la humanitat.
És Pasqua, i vas donar la teva vida per amor.
Bona Pasqua!

Pep Salvà.

És Pasqua...

Avui és Pasqua, el dia més gran de la fe d'un cristià. El nucli essencial de viure i sentir qui som i perquè som. La Pasqua és un projecte col·lectiu, de comunitat, d'Església. No podem entendre la Pasqua sense aquest sentit de grup, de pertinença i de generositat en vers l'altre. El subjecte de la fe no és el "jo", sinó el "nosaltres". Déu i el món, compartir i agrair, ser i estimar, pregar i celebrar,... Aquí rau l'eix central de la nostra vida com a cristians, que és sempre quelcom de relació amb els altres.

La Pasqua ens recorda que és Déu qui ens obre a tots el camí d'una vida nova; no excloent sinó inclusiva; no de tancar sinó d'obrir sentiments i valors que perduren en el nostre cor; no de rebuig sinó de donar la mà a tothom; no d'oblit sinó de memòria constant de la seva acció en aquesta humanitat; no de passat sinó de futur; no de mort sinó de vida per a tots...

La Pasqua és l'expressió d'aquesta dimensió social de la fe, per això aquesta nit arreu del món on hi ha cristians, un grup de persones s'ha reunit entorn d'un ciri per dir que la mort no té la darrera paraula. La vida és llum enmig de les tenebres -tènue i poruga llum!- que ens fa vèncer les cobdícies d'aquesta humanitat consumista i hedonista, i creure en una comunitat solidària que ens fa ser homes i dones millors, per l'acció i la força de l'Esperit del Crist Ressuscitat.

La Pasqua és canvi. Canvi de perspectiva, de ser i de veure les coses com a cristians. Sovint analitzem la nostra realitat eclesial del moment present -disminució de la pràctica religiosa, decadència de la institució eclesial, ocàs dels sentiments religiosos,...- des de vells esquemes, d'un temps i d'una Església que ja no existeixen, i amb el perill de creure'ns que els que quedem som els bons i els millors, i això ens pot portar al sectarisme i a l'exclusió. La Pasqua és el canvi d'un mateix, com a part essencial de ser canvi per al món. No podem canviar les estructures i la societat, si primer no canviem de perspectiva nosaltres!

Jesús en el silenci i la buidor del sepulcre es transforma, canvia per ser motor d'Esperança per aquesta humanitat. La Pasqua és la mirada de Déu a tots nosaltres, que ens fa estar en constant escolta de la realitat present per copsar els "signes dels temps" en la nostra vida, els quals cal interpretar a partir de la suau remor del ventijol que ens acarona el rostre, i ens fa agradable el camí, i no en l'esclat d'una tempesta! És l'Esperit del Crist Pasqual qui ens fa viure la nostra fe en aquesta història -pròpia i personal-, i en un moment determinat del que vivim, però amb la companyia de tots aquells amb qui fem camí com a Església... És Pasqua per refer la nostra Esperança, i com diria sant Agustí **"en allò essencial unitat, en el dubte llibertat, i per damunt de tot la caritat!"**

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 4 d'Abril de 2021.